

166. Áldj meg minket, Úr Isten

Vad Péter Zsigmond

1. Áldj meg min - ket, Úr Is - ten, a te jó - vol - tod - ból, Vi - lá - go - síts meg min - ket ir - gal - mas - sá - god - ból
2. En - gedd meg ezt mi - ne - künk, ke - gyel - mes Is - te - nünk, Hogy mind - nyá - jan té - ge - det i - ga - zán is - mer - jünk,

5
Lel - ked a - ján - dé - ká - val, or - cád vi - lá - gá - val, Hogy él - tünk - ben e föl - dön jár - junk i - gaz - ság - gal!
Hagyj a kis - hi - tű - ek - kel e - gyütt ör - ven - dez - nünk, Mi - kor meg - í - télsz, U - ram, ke - gyel - mezz meg né - künk!

3. Ne tántorodjunk mi el soha, Uram, tőled, Ne kételkedhessünk is többé már felőled,
Nyughassék meg mi lelkünk igaz hittel benned, Vallhassunk mindenkben Urunknak csak téged.

4. No, azért dicsérjük most felszóval az Urat, Mert lám, csak ő viseli mindenütt gondunkat,
Uram, a te nevedben áldd meg szolgálodat, Ezért mindnyájan mi is dicsérjük Fiadat.

